

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΑ' — ΑΡΙΘ. 547

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΕΙΧΤΑΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ 1833—1835

ὑπὸ Δ. Βικέλα.

Ο ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΘΙΑΣ. Μυθιστόρημα Ἰου-
λίου Βέρν καὶ Ἀνδρέου Λωρῆ. (Μετάφρ. Α. Π. Κουρ-
τίδου.)

ΑΥΡΑΤΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ ὑπὸ
Σπ. Μηλιαράκη.

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ὑπὸ Κωνστ. Νεστορίδου.
ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ.

ΤΑ ΝΑΥΤΟΠΟΙΪΑ ΜΑΣ ποίημα ὑπὸ Γ. Δροσίνη.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Ἡ κατὰ τὴν παρελθούσαν κυριακὴν διοργανωθείσα ἐν Φα-
λήρῳ εορτὴ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν φονευθέντων
καὶ πληγωθέντων στρατιωτῶν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Παργασοῦ
ἐπέτυχε πληρέστατα ἐν τῇ ἐκτελέσει. Ἡ ἱεράτης τοῦ σκο-
ποῦ πρὸς ὃν ἀπέβλεπε αὕτη συνκάλεσεν ὑπὲρ τοὺς ἐπα-
κισχιλίους ἀνθρώπους ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς πάσης τά-
ξεως, ἀπὸ τῶν μᾶλλον ἀθροδισίων δεσποινῶν μέχρι τῶν ἐκ
τῆς καθημερινῆς ἐργασίας ἀποζώντων. Καὶ ἐπληρώθη ἡ ἀ-
κτὴ ὑπὸ πυκνοτάτῳ πλήθους, ἐνὶ τέσσαρες μουσικοὶ θία-
σοι, ὁ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, τοῦ ὀρφανοτροφείου Χα-
τζηκώστα, τῶν ἀπόρων παίδων καὶ τοῦ ὀρφανοτροφείου
Πειραιῶς ἀνέκρουον κατὰ διαλείμματα μέχρι τῆς 11ης ὥρας
τῆς νυκτός. Τὴν 10ην ὥραν ἡ θάλασσα ἐφωτίσθη διὰ πολυ-
χρῶμων φῶτων καὶ ἀπὸ τοῦ πυροβολείου τῆς Καστέλλας
ἐπὶ αἰγῇ ἡλεκτρικοῦ φωτός, ἀπὸ λέμβων δὲ κεκοσμη-
μένων διὰ φανῶν ἐνετικῶν, ὧν ἡ ἀνταγῆ καὶ ἡ μαγικὴ ἐπὶ τῶν
σκιερῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης, ἐφάλη γλυκεῖα μελωδία ὑπὸ
χοροῦ καὶ ἐγγύρῳν ὀργάνων, ἧτις ἀπεσθύνετο μόνον ἐκ
τῆς ἀποστάσεως, μὴ δυναμένων τῶν λέμβων νὰ πλησιάσῃσι
τὴν ακτὴν διὰ τὰ ἀκαθῆς τῶν ὑδάτων.

Συγχρόνως δ' ἐν τῷ μικρῷ φαληρικῷ θεάτρῳ εἶδιδετο ἐσπε-
ρίς, ἣν ἀπέτελλον καθ' ὁλοκληρίαν ἐλληνικαὶ ἀπαγγελίαι καὶ
ᾠσματα καὶ θυμὸι καὶ ἐμβατήρια ψαλλόμενα ὑπὸ χοροῦ.
Τοιαύτῃ ὑπῆρξεν ἡ εορτὴ πειστικωτάτῃ δ' ἀπόδειξις τῆς ἐ-
πιτυχίας αὐτῆς αἱ εἰσπράξεις ἀνελθούσαι εἰς 5 1/2 περίπου
χιλιάδας δραχμῶν.

Τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο θέλει βεβαίως διπλασιασθῇ, καθότι τὸ
μετὰ τῆς εορτῆς συνδεόμενον λαγεῖον ἐκκυβευθήσεται ἐν δευ-
τέρῃ πανηγύρει τῇ προσεχῇ πέμπτῃ, οἱ δὲ ἀριθμοὶ αὐτοῦ
παύονμενοι πρὸς 50 λεπτὰ διατίθενται καθ' ἑκατοντάδας ἡ-
μέρῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἔσται δὲ πλουσιώτατον τὸ λαγεῖον τοῦτο
χαρὶς εἰς τὴν φιλοπονίαν τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων τῆς
πρωτευούσης, εἰς τὴν πρόθυμον ἀρωγὴν τῶν ἐμπόρων καὶ
εἰς τὸν ἔρπον πάντων τῶν δυναμένων νὰ δωρησώσι τὴν ὑπὲρ
αὐτοῦ. Βαρύτιμα ἐργόχειρα καὶ χαριέστατα καλλιτεχνή-
ματα ἀποτελοῦσι τοὺς πλείστους τῶν 700 λαχνῶν, οἵτινες
μέλλουσι νὰ κερδησώσιν.

Ἀλλ' ὅσα καὶ ὅν εἰσπραχθῶσιν ἐξ ὧν τούτων ἔσονται
βεβαίως ἀνεπαρκῆ, ὅπως ἀνακουφίσωσι τὰς ἐν ἐσχάτῃ πενίᾳ
ταλαιπωρουμένας οἰκογενεὰς προστιθέμενα εἰς τὴν ἀρωγὴν,
ἣν ἐκ καθήκοντος θέλει παράσχει καὶ ἡ πολιτεία. Ὡστε ὁ
διὰ τῆς εορτῆς ταύτης προκληθεὶς ἔρπον δὲν εἶνε ἡ ἀπλὴ
ἐπετηρία ευρυτέρως εἰσπραξ. ἥς ἀναμφιβόλως θέλουσι προ-
σέλθῃ μέτοχοι καὶ αἱ ἐσπράξεις καὶ ὁ ἔξω ἐλληνισμός.

ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

9-11 Μαΐου 1886

Ἐπὶ τὸν τίτλον τοῦτον ἐκδοθήσεται τὴν προσεχῇ Πέμ-
πτην καλλιτεχνικωτάτων εἰκονογραφημένων τεύχος καταρτι-
σθὲν τῇ συνεργασίᾳ πολλῶν ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ἐξεχόντων
ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ἄλλων ἐκ τῶν νεωτέρων ἐν τῇ ποιή-
σει καὶ πεζογραφίᾳ. Τὸ τεύχος τοῦτο πωληθήσεται ὑπὲρ τῶν
ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν φονευθέντων καὶ πληγωθέντων στρα-
τιωτῶν ἀντὶ δραχμῆς μιᾶς, ταχυδρομικῶς δὲ ὅ' ἀποστέλ-
ληται τῇ προσθήκῃ 20 λεπτῶν.

Τέσσαρες σελίδες αὐτοῦ εἶνε εἰκονογραφημέναι, αἱ δὲ ὑ-
πογραφαὶ τῶν πολλῶν συντακτῶν τοῦ πανομοιότυποι. Πε-
ριέχει ἄρθρα, διηγήματα, ποιήματα κλπ. πάντα σχετικὰ πρὸς
τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν.

Αἰτήσεις γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς τὸ Βιβλιοπω-
λεῖον τῆς Ἑστίας.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐπὶ τὴν ἐπιγραφὴν «Οἱ Ναβαρροὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ κα-
ταλονικὸν δουκάτον τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπι-
δρομῆς αὐτῶν» ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἐν Βαρκελώνῃ τῆς Ἰσπα-
νίας καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστημίου κ. Ἀντωνίου Rubio
Y Lluch μακρὰ μονογραφία, στηριζομένη εἰς τὴν μελέτην τῶν
μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἱστορικῶν συγγραμμάτων, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν
ἔρευναν τῶν ἀρχείων τοῦ στέμματος τῆς Ἀραγωνίας. Ἡ ἱ-
στορικὴ αὕτη μελέτη εἶνε ἀξία λόγου συμβολὴ εἰς τὴν γνώ-
σιν τῶν τυχῶν τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸν ΙΔ' αἰῶνα. Εἰς τὸ
μέρος τῆς συγγραφῆς τὸ περιέχον τὴν ἔκθεσιν τῶν ἱστορικῶν
πορισμάτων τοῦ συγγραφῆως ἔπεται τμήμα, ἀποτελοῦν πε-
ρίπου τὸ ἐν τρίτῳ τοῦ βίου βιβλίον, ὅπερ περιέχει τὰ κυ-
ριώτατα τῶν μέχρι τοῦδε ἀνεκδότων ἐγγράφων τῶν Ἰσπανι-
κῶν ἀρχείων ἐν πρωτοτύπῳ. Περὶ τοῦ ἀξιολόγου τούτου
συγγραμματος θέλομεν δημοσιεύσει προσεχῶς εἰδικὴν βιβλιο-
γραφίαν.

— Αἱ ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ Ἀττάλου, ἐν τῷ λεγομένῳ Ρυ-
μασίῳ τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ ἐν τῷ Κεραμειῳ ἀρχαιοτήτες,
αἱ κατὰ χώραν, ἦτοι ἐπιγραφαὶ καὶ μνημεῖα τῆς πλαστι-
κῆς, κομίζονται εἰς τὸ Κεντρικὸν μουσεῖον, ἵνα κατατεθῶσιν
ἐν τῇ προσηκούσῃ θέσει.

— Καθ' ἃ ἐξ Ἐπιδαύρου ἐτηλεγράφησεν ὁ ἐπιστατῶν τῶν
ἀνασκαφῶν ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Β. Στάης, ἀνευρέ-
θησαν μέχρι τοῦδε 23 ἐπιγραφαί, δύο ἀνάγλυφα εἰκονίζοντα
τὸν Ἀσκληπιόν, τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος Νίκης περω-
τῆς, τρεῖς κεφαλαί, καὶ ἄλλα ὧν λεπτομερὴ περιγραφὴν θὰ
ὑποβάλῃ ὁ ἔφορος εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

— Ἐξεδόθη ἐν Λονδίῳ ἡ *Ἑλένη ἐν Τροίᾳ*, δράμα
ἔμμετρον ἐλληνικῆς ὑποθέσεως τοῦ John Todhunter, διδα-
χθὲν πρό τινας ἀπὸ τῆς σκηνῆς πρὸς ὄφελος τῆς ἐν Ἀθήναις
ἐδρυθεῖσας Ἀγγλικῆς Σχολῆς. Ἔτερος δ' Ἀγγλος
ποιητὴς κρυπτόμενος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἰώως R.H. Sandys
ἐδημοσίευσεν συλλογὴν ποιημάτων τὸν «Αἰγέα καὶ ἄλλα ποιή-
ματα» (Egeus and other Poems), περὶέχουσιν καὶ πολλὰς
μεταφράσεις ἀρχαίων ἐλληνικῶν ποιημάτων.

— Παρὰ τῷ ἐκδοτῇ Firmin-Didot ἐν Παρισίοις ἐξεδόθη
μέγα καὶ πολυτελὲς ἔργον τοῦ C. Garnier περὶ τοῦ ναοῦ
τοῦ Πανελληνίου Διὸς (Le temple de Jupiter panhelleni-
en.) Ἡ τιμὴ αὐτοῦ εἶναι 200 δρ.

— Ἐορταζομένης τῆς τριακοστῆς ἐπετείου τῆς ἰδρύσεως
τοῦ ἐν Τίλσι γερμανικοῦ γυμνασίου ἐδιδάχθη ὑπὸ τῶν μα-
θητῶν ἡ Ἀντιγόνη τοῦ Σοφοκλέους εἰς ἀρχαίαν ἐλληνικὴν
γλῶσσαν.

— Ὁ ἐν Βιέννῃ συμπληρῶν τὰς μουσικὰς αὐτοῦ σπου-
δὰς κ. Πέτρος Κ. Ζαχχαρίας ἀγγέλλει τὴν προσεχῇ ἐκ-

δοσιν τεσσάρων αὐτοῦ μουσικῶν συνθέσεων, ὧν τὰς μὲν δύο «*Andante avec variations pour Salon et Concert*» καὶ «*Vals Impromptu pour Salon*» ἐξέτελεσεν ἤδη λίαν ἐπιτυχῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει, αἱ δ' ἑτεραι δύο «*13 Variations sur une melodie allemande populaire*» καὶ τὸ ἄσμα «*O λύκος καὶ τ' ἀράκι*» (ποίημα Ἀχ. Παράσχου) διὰ τετράφωνον χορὸν καὶ διωδίαν ὀξυφώνου καὶ βαρυτόνου, εἶνε ὡς νέα ἔργα αὐτοῦ. Εἶσι δὲ γεγραμμένα τὰ μὲν τρία πρῶτα ἀποκλειστικῶς διὰ κλειδοκύμβαλον διὰ δύο χεῖρας, τὸ δὲ τέταρτον δι' ὀδίκην μετὰ συνοδίας κλειδοκυμβάλου, καὶ ἐκδίδονται εἰς σχῆμα μεγάλου τετάρτου εἰς 4 τεύχη, τιμώμενα τὸ μὲν Α' τεῦχος φρ. 3, τὸ Β' καὶ Γ' ἀνὰ φρ. 2,50, τὸ δὲ Δ' φρ. 4.

— Κατὰ τὴν «Γενικὴν Ἐφημερίδα» τοῦ Μονάχου ὁ κλεινὸς ἱστορικός καὶ ποιητὴς Φερδινάνδος Γρηγορόβιος, οὗ ἄριστον ἔργον, τὴν «*Αἰθναΐδα*», ἐδημοσίευσεν πρὸ καιροῦ ἡ «*Εστία*», ἀσχολεῖται εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸν μεσαίωνα, ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ἀλαρίχου μέχρι τῆς Φραγκικῆς κυριαρχίας. Πρὸς τοῦτο ὁ Γρηγορόβιος ἐποίησεν ἐπισταμένας ἐρεῦνας ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Νεαπόλεως, τοῦ Πανόμου καὶ ἄλλων ἰταλικῶν πόλεων. Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ νέου ἱστορικοῦ ἔργου τοῦ Γρηγορόβιου, ὅπερ ἔγεται ἐφ' ἑμῶν πρὸς τὴν ὁκτάτομον αὐτοῦ βωματικὴν ἱστορίαν, ἤρξατο ἤδη.

— Ὁ ἐν Παρίσιος ἐγκατεστημένος Ἕλλην καθηγητὴς κ. Γ. Σκυρίδης ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν γαλλιστὶ *ἱστορίας τῆς ἐκπαιδεύσεως καθ' ὅλους τοὺς χρόνους*.

— Ὁ κ. Κωνστ. Καπρῆλος προαγγέλλει τὴν ἐκδοσιν ἔργου αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἀνὰ τὰ ὄρη*». Τὸ βιβλίον, εἰς κομψὸν τόμον ἐκδοθὲν ἐκ τῶν Κελεστημάτων τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, θέλει περιέχει ὁδοιπορικὰς σημειώσεις περὶ Πατρῶν, Βαλατσούνας, Ἀγίου Ἰωάννου, Ἀγίου Ἀνδρέου, Κερπινῆς, Μεγάλου Σπηλαίου, Καλαθρύτων, Ἀγίας Λαύρας, Κλαματσούνας, καὶ θέλει τιμᾶσθαι ἀντιδραχμῆς.

— Ἕλληνας ἐκ Βιτωλίων τῆς Μακεδονίας, ἡ ἀριστεύουσα ἐν τῷ Ἀρσακειῷ Κερκύρας Θεανῷ Εὐθυμιάδου ἀπεράσισε νὰ ἀκροασθῇ καὶ πανεπιστημιακὴν μαθημάτων ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ. Καὶ μελετήσασα κατ' ἰδίαν, ἐπειδὴ τὸ τοῦ Ἀρσακειοῦ ὄπλομα δὲν ἐσθουναμὲν πρὸς τὸ γυμνασιακὸν ἀπολυτήριον, ἐκῆλθε καὶ ἐσχε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τὸ δικαίωμα νὰ ὑποστῇ τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις διὰ τὴν ἀπόκτησιν αὐτοῦ.

— Ἐν ταῖς ἐν Βοιωτίᾳ ἐπὶ τοῦ ὄρους Πιθῶν ἐνεργουμέναις ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Σχολῆς ἀνασκαφαῖς εὐρέθη ὑπερμέγεθες ἀγαλμα Ἀπόλλωνος ἀρχαϊκῆς τέχνης, ὅπερ, ἀπισταλὲν ἐν ταῦθα, κατετίθη ἐν τῷ κεντρικῷ μουσεῖῳ.

— Ἐν Φραγκοφύρτῃ ἐκπολήθη ἀπὸ δημοπρασίας πλουσία νομισματικῆς συλλογῆς, ἥς ἡγοράσθησαν ἀντὶ τιμῆς ἀνωτέρας τῶν 100 μαρκῶν (125 δραχμῶν) τὰ ἐπόμενα χρυσὰ νομίσματα Βυζαντίων αυτοκρατόρων Λέοντος τοῦ 5' καὶ Κωνσταντίνου τοῦ 1' ἀντὶ μαρκῶν 100, Θεοδώρας μ. 115, Φιλιππικοῦ Βαρδάνη μ. 135, Κωνσταντίνου τοῦ 5' μ. 155, Εἰρήνης μ. 215, Μιχαὴλ τοῦ 1' καὶ Θεωδώρας μ. 320. Τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων ἐπωλήθη ἀντὶ ὑπερόγκου σχετικῶς τιμῆς ἐν Ἰωάννου τοῦ Τριμισχῆ (μ. 135).

— Ἐν τῷ Drurylane θεάτρῳ τοῦ Ἀνδρῶλου ἐδιδάχθη μετ' ἐπιτυχίας ὁ Τροβαδοῦρος κλειδῶνα συντεθεὶς ὑπὸ Mackenzie, κατὰ μίμησιν τῆς Βαγενρείου μουσικῆς.

— Ὁ βορείωτα πάντων τῶν ἐν Εὐρώπῃ συγγραφέων καὶ ἐκδοτῶν οἰκῶν λόγιος εἶναι ἀναντιρρήτως ὁ Ἑσκιμῶς ποιητὴς Λ. Μαίτλερ, ὅστις ἐν Γοτθάρδ, δυνικῇ ἀποικίᾳ ἐν τοῖς δυτικαῖς παραλίοις τῆς Γροιλανδίας, ἐκδίδει εἰκονογραφημένην ἑσκιμῶτικὴν ἐφημερίδα, τὴν *Αιουαγαλινεϊτ*, ἥτοι *Ἀνάγκωσιν*. Ὁ Μαίτλερ μετέσχε τῆς ἀποστολῆς τοῦ Νόρδενσκιολδ πρὸς ἐρευναν τῆς Γροιλανδίας, ὅπως δημοσιεύσῃ ἐν τῇ ἐφημερίδῃ του περιγραφὴν ταύτης μετ' εἰκόνων. Ἐν τῷ νεωτέρῳ συγγράμματι τοῦ Νόρδενσκιολδ, τῇ *Γροιλανδίᾳ*, ὅπερ ἐξεδόθη κατὰ τὸ ἐνεστώς ἔτος ἐν Λειψίᾳ, ἐδημοσιεύθησαν ἡ τε εἰκὼν τοῦ Ἑσκιμῶς ποιητοῦ καὶ καλλιτέχνου καὶ δείγματα τῶν ἱερογραφῶν αὐτοῦ.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν τὰ κατωτέρω αὐστηρά, ἀλλ' ὀρθότατα :

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «*Εστίας*»,

Τελουμένων κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους ἐν ἅπασιν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις τῶν ἐτησίων ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν,

ἐθεώρησα καλὸν νὰ ἐπιστήσω διὰ τῆς «*Εστίας*», τοῦ ἀξιο λόγου τούτου περιοδικοῦ τῶν οἰκογενειῶν, τὴν προσοχὴν ἐν πρῶτοις τῶν γονέων, εἴτα δὲ τῶν διδασκάλων καὶ διευθυντῶν τῶν ἐκπαιδευτηρίων, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἰδιωτικῶν, καὶ τῶν δημοσιογράφων, ἐπὶ αὐτοῦ καὶ ἀντιπαιδαγωγικῆς πράξεως, ἥτις ἀπὸ τινος εἰσήχθη, ἡ ὀρθότερον εἰπεῖν, κοθιερώθη παρ' ἡμῖν, διότι δὲν πιστεύω ἀλλαγῇ νὰ ὑπάρχῃ, τοῦ νὰ δημοσιεύονται ἐν ἐφημερίᾳ μετ' ἐπαίνων καὶ ἐγκωμίων τὰ ὀνόματα τῶν παιδισκῶν καὶ παιδισκαρίων τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἤρριστευσαν εἰς τὰς ἐξετάσεις, νὰ ἐκθειάζεται ἡ εὐφυΐα αὐτῶν, ἡ θεματογραφία, αἱ ἀπαντήσεις εἰς τὰ μαθητήρια, αἱ ἐκθέσεις τῶν ἰδεῶν καὶ τὰ παρόμοια γυμνάσματα ! Οἱ πρεσβεύοντες δὲ ταῦτα διεγείρουσι τὴν ἀμύλην καὶ τὸν ζῆλον τῶν παίδων πλανῶνται μεγάλως τοὺν ἀντίον γινώσκοντες ἐκ πείρας ὅτι ἡ ἐπιβόλη, ἡ ἀσχοῦσιν αὐτοὶ αἱ ἐπαινετικὴ δημοσιεύσεις ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῶν αἰσθημάτων τῶν μὴ πῶ ἀναπτυχθέντων παίδων εἶνε ὀλεθριωτάτη. Παιδαγωγικὴ ἀρχὴ εἶνε ὅτι οἱ παῖδες πρέπει νὰ διδασκῶσι νὰ θεωρῶσιν ὅτι ἡ παιδεία αὐτῶν ἐν τοῖς σχολείοις εἶνε καθήκον ἐπιβαλλόμενον, μὴ συνεπᾶν ἔπαινος καὶ θυμιάματα, καὶ ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐκτελῶσι τοῦτο ὡς ὑπάρχοντες τῆς ἡλικίας των. Οἱ ἔπαινοι, τὰ παράκαιρα ἐγκώμια διδασκάλων καὶ γονέων καθιστῶσι τοὺς παῖδας κούφους, ἀλαζόνες καὶ ὑπερόπτας, ὑποβάλλουσι τὸ παρ' ἡμῖν δυστυχὸς ἰσὺς πάγκοινον ὀλεθρὸν αἰσθημα τῆς κενῆς ἐπιδείξεως, καὶ φθείρουσι τὰς ἀγαθὰς τῶν παίδων κλίσεις· πολὺ δὲ μᾶλλον εἰς τοῦτο συντελεῖ ἡ δημοσία μετ' ἐπαίνων ἀναγραφῇ (καὶ αὕτη πολλάκις μὴ ἀληθῆς) τοῦ ὀνόματος τῶν ἐν ἐφημερίᾳ.

Ἀλλὰ πλὴν τούτων τῶν κακῶν, οἱ τοιοῦτοι ἔπαινοι διεγείρουσι μεταξὺ τῶν δημηλικῶν συμμαθητῶν τὴν ζηλοτυπίαν καὶ τὸν φθόνον, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μῖσος μεταξὺ πτωχῶν καὶ πλουσίων μαθητῶν διότι οἱ πτωχοὶ δὲν ἔχουσιν τὴν τύχην νὰ ἴδωσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν δημοσιευόμενα. Τὸ τοιοῦτο καὶ ὁ Πλούταρχος ὀρθῶς παρετήρησεν ἐν τῷ περὶ παίδων ἀγωγῆς γράφει· «*Δεῖ δὲ αὐτοὺς (τοὺς παῖδας) μὴδὲ τοῖς ἐγκωμίοις ἐπαίρειν καὶ φυσᾶν*» χανουνοῦνται γὰρ ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν ἐπαίνων καὶ θρύπτονται.»

Ταῦτα γράφον δὲν ἀπεφύγον τὸν ἐν μέτρῳ ἔπαινον, τὸν περιοριζόμενον ἐν τῷ στενῷ κύκλῳ τοῦ οἴκου, θεωρῶν τὸν πόνον μάλιστα καὶ λυσιστελῆς πῶς εἰς πρόσοδον, ἀλλὰ τὰ ἐν ταῖς ἐφημερίαις παράκαιρα ἐγκώμια ὑπὲρ παίδων, οἵτινες ἀπλῶς μόνον ἔμαθον τὸ μαθήμα των, θεωρῶ ἀνάξια ἐλευθέρων πολιτῶν. Οἱ διδάσκαλοι ἡ οἱ γονεῖς οἱ δὲ οἰοῦντες τὸν τρόπον ἐμπνεόντες τὴν ἰδέαν εἰς τοὺς παῖδας ὅτι ἡ προσωποποίησις των εἶνε κατὰ τὴν, διαφθείρουσι πρὸς τὴν ἡθικὴν αὐτῶν χαρακτῆρα, πληροῦσιν αὐτὰ τύφῳ γελοίου καὶ ματαιότητος, διακόπτουσι τῶν παιδικῶν αἰσθημάτων τὴν βαθμιαίαν σὺν τῷ γρόνῳ καὶ τῇ ἐκπαιδεύσει ἐπ' ἀγαθῷ ἀνάπτυξιν, δηλητηριάζουσι τὰ ἀφελῆ παιδικὰ αὐτῶν φρονήματα καὶ τὰς καθ' ἡλικίαν ῥοπὰς.

Ἐὰν ὑπῆρχεν ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀρχὴ τις παιδονόμων, βεβαίως ἤθελε πέμψει παράκλησιν εἰς πάντας τοὺς παρ' ἡμῖν δημοσιογράφους, νὰ μὴ δημοσιεύωσι κατ' ἀρχὴν τοιαῦτα ἐγκώμια τῶν παιδικῶν ἐξετάσεων, ὅτινα, ὡς προσέθεω καὶ τοῦτο, διεγείρουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ τῶν ἀναγνωστῶν τὴν ἀφῆλαν. Ἰσως ἡ ἐπιστολὴ μου αὕτη διδούσα ἀφορμὴν, δημοσιευομένη, εἰς τὸ παιδαγωγικὸν τοῦτο ἀντικείμενον, συντελεσθῇ ἐν μέρει εἰς κατάπαυσιν τοῦ ὁμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Ἰουνίου 1886.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν σας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Οἱ δικαστικοὶ νόμοι τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς σχετικῆς νομολογίας τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπὸ Θ. Ν. Φλογαίου. Τόμος δεύτερος, περιέχων τὸν ποινικὸν νόμον, τὴν ποινικὴν δικονομίαν καὶ τὴν ποινικὴν διατίμησιν. Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῷ, ὁδὸς Ἑρμοῦ, 63. 1886. 16ον. σελ. 896. Τιμᾶται δραχ. 10.

[Καὶ ἐν τῇ καταρτίσει τοῦ παρόντος δευτέρου τόμου τῶν Δικαστικῶν Νόμων ἠκολούθησεν ὁ συγγραφεὺς τὸ ἐν τῇ τοῦ πρώτου τόμου ἐπικρατήσαν σύστημα, δηλονότι τὸ τῆς δημο-